Pravilnik o sodnih tolmačih v luči zadnjih sprememb

Mojca Prus, univ. dipl. pravnica
Ministrstvo za pravosodje, Župančičeva 3, 1000 Ljubljana

1. Uvod

Pravilnik o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 88/10 in 1/12; v nadaljevanju: Pravilnik) je bil v zadnjih treh letih kar dvakrat noveliran. Razlog za spremembe in dopolnitve gre pri tem iskati v dejstvu, da se sicer dobro zastavljena pravna norma oziroma posamezna določba v praksi izkaže bodisi za nepopolno ali pa se zgodi, da postane s časom neuporabna oziroma morda celo nesmiselna. Največkrat pa je smisel novel ravno v izboljšanju ureditve določenega področja, pa naj si bo to z vidika transparentnosti postopkov ali pa z vidika jasnejših opredelitev določenih pojmov, pravic in dolžnosti obravnavanih subjektov ter reševanje tistih situacij, ki so se ravno zaradi morebitne nepopolne zakonodaje izkazale za problematične.

V nadaljevanju so opisane nekatere bistvene spremembe zadnje novele Pravilnika, in sicer iz leta 2012 (Uradni list RS, št. 1/12), poleg tega pa so predstavljene tudi spremembe Pravilnika, upoštevane v zadnjem predlogu novele, ki je trenutno v zaključni fazi medresorskega usklajevanja.

2. Vsebinske spremembe Pravilnika o sodnih tolmačih – novela 1/12

V tej točki bodo predstavljene nekatere bistvene spremembe v okviru zadnje trenutno veljavne novele Pravilnika.

a) Pristop k opravljanju preizkusa (7. člen)

V okviru navedene novele Pravilnika so bili za tretjim odstavkom 7. člena dodani še trije novi odstavki, ki določajo, da mora kandidat k opravljanju preizkusa praviloma pristopiti v šestih mesecih od prejema obvestila, da je njegova vloga odstopljena na Center za izobraževanje v pravosodju (v nadaljevanju: CIP). Če kandidat iz neutemeljenih razlogov (utemeljeni razlogi so navedeni v četrtem odstavku 26. člena Pravilnika, na primer smrt v družini, bolezen, nenačrtovane osebne obveznosti in podobno) k opravljanju preizkusa ne pristopi v roku iz prejšnjega odstavka ali prvega oz. drugega odstavka 29. člena Pravilnika, minister izda odločbo o zavrnitvi vloge za imenovanje.

Novela je podrobneje uredila to področje zlasti z namenom, da se zagotovi pravna varnost sodnega tolmača, saj Pravilnik določa, da minister izda odločbo o zavrnitvi vloge, torej vsebinsko odloči o zadevi, kar pa posledično pomeni, da mora biti odločba obrazložena ter da je zoper takšno mogoče sprožiti upravni spor.

b) Sprememba jezika (10.a člen)

Tolmač lahko vsak čas predlaga zoženje oz. razširitev za enega ali več jezikov, kar se opravi po postopku za imenovanje oziroma razrešitev tolmača, določenim z zakonom ter pravilnikom.

c) Diskrecijska pravica ministra, pristojnega za pravosodje, da imenuje strokovno komisijo (prvi odstavek 14. člena)

Pred uveljavitvijo novele 1/12 je bilo v prvem odstavku 14. člena določeno, da minister imenuje strokovno komisijo, če gre za ugotavljanje razloga za razrešitev iz 4. točke prvega odstavka 89. člena ZS. V noveli je bila omenjena obveznost ministra spremenjena tako, da je bila za besedo "minister" dodana beseda "lahko". S tem je Pravilnik ministru podelil diskrecijsko pravico, da sam presodi in odloči, kdaj je v posameznem primeru nujno potrebno, da se imenuje strokovna komisija, ko gre za ugotavljanje obstoja razloga (ne)vestnosti kot podlage za razrešitev sodnega tolmača.

Novela Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 96/2009; v nadaljevanju: novela ZS) je bila povod za to, da je bilo potrebno v Pravilnik ponovno vnesti določbe o strokovni komisiji, ki v postopku morebitne razrešitve sodnega tolmača ugotavlja, ali je sodni tolmač svoje delo opravil (ne)vestno. Leta 2008 so bile namreč določbe o strokovni komisiji črtane iz Pravilnika in so ponovno, zaradi novele ZS, zaživele v letu 2010. Tedanja novela ZS je namreč določila, da za ugotavljanje obstoja razloga morebitne nevestnosti sodnega tolmača minister, pristojen za pravosodje, ustanovi komisijo, katere naloge in pristojnosti so določene v podzakonskem predpisu, ki ga sprejme minister, pristojen za pravosodje. Novela ZS pa je v okviru tega postopka tudi določila, da postopka za razrešitev iz razloga (ne)vestnosti ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo sodne zadeve, v kateri je sodni tolmač podal svoje tolmačenje. Ob tem velja izpostaviti, da bi uvedba postopka za razrešitev sodnega tolmača iz razloga (ne)vestnosti pred pravnomočnostjo sodne zadeve lahko pomenila poseg v odprt, še ne zaključen sodni postopek, v okviru katerega dokaze presoja izključno razpravljajoči sodnik, pri izvajanju dokazov pa se seveda presoja tudi dokazovanje s pomočjo sodnega tolmača. Tolmačenje predstavlja nujno pomoč pri obravnavi morebitnih dokazov na sodišču oziroma omogoči razpravljajočemu sodniku, da bodisi določeno listino, ki je v tujem jeziku, sploh lahko uporabi kot dokaz, bodisi da presoja navedbe priče, ki govori v tujem jeziku.

Tu navedena sprememba Pravilnika (in tudi ZS) je bila z vidika transparentnosti postopka ugotavljanja obstoja razloga (ne)vestnosti kot razrešitvenega razloga nujna. Ni mogoče spregledati dejstva, da gre za presojanje strokovnega dela, predvsem z vidika morebitnega malomarnega opravljenega dela kot tudi z vidika morebitnega nepravilnega prevoda. Ministrstvo se ob tem zaveda, da je potrebno za presojanje tega kriterija angažirati zlasti stroko, torej strokovnjake za določen jezik, za katerega je sodni tolmač, ki se znajde v postopku razrešitve, imenovan. Minister, pristojen za pravosodje, se tako pri svoji odločitvi lahko opre na strokovno obrazložitev za to pristojne komisije in je posledično tudi njegova odločitev o morebitni razrešitvi sodnega tolmača bolj transparentna, strokovna in podprta z utemeljeno argumentacijo.

č) Pripravljalni in izpopolnjevalni seminarji (20.člen)

Novela Pravilnika je na tem mestu uvedla možnost izpopolnjevanja sodnih tolmačev na seminarjih, ki jih organizira CIP. Hkrati CIP ni več dolžan kandidate pozivati k udeležbi na pripravljalnih seminarjih, temveč se čas, kraj, potek in vsebino izobraževalnega ali izpopolnjevalnega seminarja objavi na uradni spletni strani ministrstva, najmanj 15 dni pred začetkom pripravljalnega seminarja.

Omenjena sprememba je več kot dobrodošla zlasti z vidika ažurnosti postopkov CIP-a, saj je obveščanje vsakega kandidata oziroma sodnega tolmača o možnih terminih ne samo zamudno

temveč tudi povsem nepotrebno dejanje, saj je splet dostopen praktično povsod, poleg tega pa je kandidatov tudi preveč, da bi vsakega posebej CIP moral obveščati o tovrstnih seminarjih. Omenjena sprememba je bila več kot dobrodošla zlasti z vidika ažurnosti in preglednosti postopkov CIP.

d) Ponovitev preizkusa znanja (29. člen)

V okviru 29. člena je Pravilnik v zadnji noveli k drugemu odstavku dodal rok za ponavljanje opravljanja ustnega dela preizkusa, in sicer lahko kandidat, ki ni opravil ustnega dela preizkusa, ponavlja celotni preizkus v roku, ki ga določi komisija, ne prej kot v šestih mesecih in ne kasneje od dveh let po dnevu ustnega dela preizkusa.

e) Predložitev dokazil (29. a člen)

V okviru zadnje novele je bil dodan nov člen, in sicer 29.a člen, ki se nanaša na predložitev dokazil, takšna obveznost pa je bila novost za sodne tolmače - podobna določba je sicer že pred tem veljala za sodne izvedence in sodne cenilce.

V šestem odstavku 87. člena ZS je določeno, da so se sodni izvedenci, sodni cenilci ali sodni tolmači dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščena organizacija ali strokovno združenje. Dolžnost strokovnega izpopolnjevanja navedenih strokovnjakov je smiselna zlasti z vidika nenehnega izpopolnjevanja ter seznanjanja z novimi dognanji v stroki oziroma konkretno, z razvojem ter uporabo jezika. Le na podlagi rednega izobraževanja lahko sodni tolmači po mnenju ministrstva pridobivajo potrebna znanja za ohranjanje kvalitete pri izdelavi sodnih prevodov ter tolmačenj na narokih.

V ZS sicer lahko zasledimo nedoslednost pri navajanju smiselne uporabe nekaterih določb, in sicer v 92. členu; v okviru te določbe je bil namreč izpuščen šesti odstavek 87. člena ZS, ki pa velja tudi za sodne tolmače, saj se nanj sklicuje že četrti odstavek 84. člena.

Z novelo Pravilnika je bilo določeno, da morajo sodni tolmači predložiti pet dokazil o stalnem strokovnem izpopolnjevanju v obdobju petih let od imenovanja ter vsakih nadaljnjih pet let, skladno z novelo pa so sodni tolmači dolžni prvič predložiti tovrstna dokazila do konca leta 2016. Kar pomeni, da vsak sodni tolmač predloži za obdobje od uveljavitve zadnjih sprememb Pravilnika, torej od 21. 1. 2012, pa do konca leta 2016, pet dokazil o strokovnem izpopolnjevanju. To sicer ne pomeni, da bo sodni tolmač, ki bo recimo imenovan leta 2015 moral v enem letu zbrati pet dokazil; takšnemu bo petletno obdobje z obvezno predložitvijo petih dokazil začelo teči z dnem imenovanja, torej bo prvič moral predložiti 5 dokazil šele leta 2020. Do konca leta 2016 predložijo potrdila le tisti sodni tolmači, ki so že bili imenovani za sodne tolmače pred uveljavitvijo zadnje novele Pravilnika, le-tem z dne 21. 1. 2012 začne teči prvo petletno obdobje obvezne predložitve dokazil, ki pa se prvič zaključi s koncem leta 2016. Torej od 1. 1. 2017 bo tem sodnim tolmačem začel zopet teči 5-letni rok za predložitev dokazil.

Ker so bile že na zadnjem srečanju sodnih tolmačev na Brdu pri Kranju številne dileme v zvezi s predložitvijo omenjenih potrdil, v prilogi posredujemo tudi mnenje tukajšnjega ministrstva, št. 705-152/2012 z dne 19. 11. 2012, z namenom boljšega razumevanja predmetne določbe Pravilnika.

f) Obvestilo o izgubi oziroma odtujitvi štampiljke ter izkaznice (šesti odstavek 31. člena)

Gre za obveznost sodnega tolmača, in sicer mora le-ta izgubo oziroma odtujitev štampiljke ali izkaznice nemudoma pisno ali po elektronski pošti sporočiti ministrstvu.

Na podlagi navedene določbe mora biti ministrstvo tudi uradno seznanjeno, če je prišlo do izgube oziroma odtujitve štampiljke ali izkaznice. S tem je lažji tudi pregled nad izdanimi uradnimi žigi in izkaznicami, sodni tolmač pa ni podvržen sredstvu izvršbe, če je takšna izjava posredovana ministrstvu.

g) Priznanje kilometrine (četrti odstavek 42. člena)

Sodni tolmač ima skladno z navedeno določbo možnost priglasitve kilometrine, ki se mu prizna za razdaljo po najkrajši poti od kraja prebivališča do sedeža sodišča oz. zunanjega oddelka sodišča ali kraja, kjer opravlja tolmačenje oziroma prevajanje, če:

- prevoz z javnim prevoznim sredstvom ni na razpolago;
- bi bila uporaba javnega prevoznega sredstva glede na okoliščine neprimerna ali
- če višina stroškov ni višja od uporabe javnega prevoznega sredstva.

Kilometrina se obračunava v višini 15% cene neosvinčenega motornega bencina - 95 oktanov.

Novela je pri povračilu stroškov kilometrine v obzir vzela že trenutno stanje v Republiki Sloveniji, vključno z upoštevanjem načela gospodarnosti v okviru varčevalnih ukrepov. V ta namen je bila spremenjena in dopolnjena tudi omenjena določba.

h) Izplačilo nagrade in stroškov (51. člen)

Z novelo je bilo v okviru 51. člena Pravilnika določeno, da je izplačilo nagrade in stroškov mogoče le neposredno na račun sodnega tolmača, ne pa več po zastopniku za izplačilo.

Iz določb ZS namreč izhaja, da so vsi sodni izvedenci, cenilci ali tolmači izključno fizične osebe, glede uveljavljanja izplačila nagrade in stroškov fizičnih oseb po zastopniku pa je bilo s strani Davčne uprave RS ugotovljeno, da v primerih, ko so ti izplačilo nagrade in stroškov uveljavljali po zastopniku, ni bila jasna narava razmerja zastopnika do sodišča oziroma do sodnega izvedenca ali cenilca oz. tolmača, saj so bili slednji za posamezno nalogo kot fizične osebe s statusom sodnega tolmača določeni s sklepom oziroma odredbo sodišča. Tako se je v praksi dogajalo, da so zastopniki v svojem imenu in za svoj račun izdajali račune za opravljeno delo sodnih tolmačev in na tej podlagi tudi prejeli plačilo za delo ter jih obravnavali kot lastne dohodke. Ugotovljeno je bilo, da navedeno ni skladno z veljavno davčno zakonodajo, saj je upravičeni lastnik dohodka lahko le sodni tolmač, kar pomeni, da zastopnik ne more izdati računa v svojem imenu in za svoj račun ter dohodek obravnavati kot svoj lastni dohodek.

V prilogi posredujemo tudi dopis tukajšnjega ministrstva, ki smo ga pripravili na podlagi mnenja Ministrstva za finance, št. 705-28/2012 z dne 26. 1. 2012.

3. Spremembe Pravilnika - novela v pripravi

3.1 Razlogi za spremembe oziroma poenotenje z veljavno zakonodajo

V letu 2012 smo prejeli vprašanja s strani večih sodišč, le-ta pa so se nanašala na problematiko urejanja povračila stroškov prevoza na delo in z dela ter izplačilo dnevnic nekaterim osebam, ki sodelujejo v okviru sodnih postopkov. Ključno vprašanje pri tem je bilo, ali se za takšne osebe uporabljajo določbe Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12; v nadaljevanju: ZUJF)

Omenjene spremembe Pravilnika so v tem trenutku že medresorsko usklajene in bodo kmalu objavljene v Uradnem listu RS. V spremembe smo vključili zlasti nekatere nujne prilagoditve z ZUJF.

ZUJF v drugem odstavku 168. člena določa, da pripada zaposlenemu povračilo stroškov prevoza na delo in z dela v višini stroškov prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, če pa zaposleni nima možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, se mu prizna kilometrina v višini 8 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov. Glede dnevnice za službeno potovanje v državi ZUJF v drugem odstavku 172. člena določa, da je zaposleni upravičen do dnevnice v višini 16 EUR, če službeno potovanje traja več kot 12 ur. Navedeni določbi urejata dva izmed začasnih ukrepov na področju plač, povračil stroškov in nekaterih drugih prejemkov zaposlenih ter omejevanja stroškov v javnem sektorju, določenih v 8. poglavju IV. dela ZUJF.

Obseg veljavnosti navedenega poglavja je natančno opredeljen v 154. členu ZUJF, ki v prvem odstavku določa, da to poglavje velja za javne uslužbence in funkcionarje v državnih organih, upravah samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti. V drugem odstavku istega člena so zaradi jasnosti in nedvoumnosti glede kroga oseb, za katere velja navedeno poglavje, še dodatno definirani funkcionarji in javni uslužbenci, na katere se ta ureditev nanaša. Funkcionarji so opredeljeni kot osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v Državnem zboru Republike Slovenije ali predstavniškem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne veje oblasti, medtem ko so javni uslužbenci opredeljeni kot zaposleni, razen funkcionarjev, ki sklenejo delovno razmerje v javnem sektorju. Obseg veljavnosti 8. poglavja IV. dela ZUJF je tako enak ureditvi javnega sektorja po Zakonu o javnih uslužbencih[1] in Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju[2].

Glede na jasno in natančno določitev veljavnosti celotnega 8. poglavja IV. dela ZUJF bi lahko zatrdili, da določbe tega poglavja ne morejo veljati tudi za osebe, ki sodelujejo v sodnih postopkih in niso funkcionarji ali javni uslužbenci v smislu drugega odstavka 154. člena ZUJF. Vendar pa je zaradi splošne gospodarske in finančne krize potrebno tudi pri plačilu kilometrine in dnevnic navedenim osebam upoštevati osnovno načelo racionalizacije proračunskih odhodkov, kar do določene mere omogoča že veljavna ureditev v področnih predpisih. V stališču, ki ga je zavzelo tukajšnje ministrstvo, smo Vrhovnemu sodišču RS glede sodnih tolmačev pojasnili sledeče:

---

[1] Uradni list RS, št. 63/07-UPB3, 65/08, 69/08-ZTFI-A, 69/08-ZZavar- in 40/12-ZUJF

2 Uradni list RS, št. 108/09-UPB13, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10-ZIU, 107/10, 35/11, 110/11-ZDIU12, 27/12-Odl.US in 40/12-ZUJF

V šestem poglavju Pravilnik o sodnih tolmačih ureja nagrado ter povrnitev stroškov, med drugim tudi povračilo potnih stroškov in dnevnic.

Pravilnik o sodnih tolmačih v četrtem odstavku 42. člena določa, da v primeru, če sodni tolmač nima možnosti prevoza z javnim prevoznim sredstvom, se mu prizna kilometrina za razdaljo po najkrajši poti od kraja njegovega prebivališča do sedeža sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča ali kraja, kjer opravlja delo sodnega tolmača. Kilometrina se obračunava v višini 15% cene neosvinčenega motornega bencina - 95 oktanov.

Sodnemu tolmaču se stroški prevoza na delo in z dela ne priznajo avtomatično v obliki kilometrine, temveč jim primarno, če je javni prevoz možen, pripada povračilo stroškov v višini prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi.

V primeru, ko javni prevoz ni na razpolago ali če bi bila uporaba javnega prevoza glede na okoliščine neprimerna ali če višina stroškov kilometrine ni višja od uporabe javnega prevoznega sredstva pa se lahko sodnemu tolmaču povrnejo stroški prevoza kilometrine.

Pri tem se šteje, da javni prevoz ni na razpolago, če ne obstaja, oziroma če ga glede na delovni čas sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača ni možno uporabiti ali če bi uporaba javnega prevoza glede na vozni red in delovni čas, ne upoštevaje čas trajanja vožnje, zanje pomenila več kot eno uro dnevne časovne izgube v eno smer. V takšnem primeru se lahko skladno z navedenima pravilnikoma sodnemu tolmaču povrnejo stroški prevoza v obliki kilometrine, ki se obračunava v višini 15% cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov. V časovno izgubo se ne šteje čas trajanja prevoza s prevoznim sredstvom, temveč le čas t.i. čakanja (na primer prestopanje med dvema javnima prevozoma, prihod pred začetkom delovnega časa, čas čakanja po koncu delovnega časa). Prav tako pa se šteje, da javni prevoz ni na razpolago, ko ima zaposleni možnost uporabe javnega prevoza le v eno smer (prihod ali odhod).

Nadalje 43. člen Pravilnika o sodnih tolmačih določa, da se stroški za prehrano sodnim tolmačem priznajo v obliki dnevnice ter da ima pravico do dnevnice tisti sodni tolmač, ki ima prebivališče zunaj kraja sedeža sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča ali če opravlja delo tolmača zunaj kraja sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča.

Nadalje 44. člen Pravilnika o sodnih tolmačih določa, da se dnevnice, stroški prenočišča in kilometrina odmerijo skladno s predpisi, ki veljajo za javne uslužbence, v kolikor ta pravilnik ne določa drugače. Skladno s to določbo bi se smiselno lahko upoštevale določbe ZUJF o povračilu stroškov kilometrine oziroma dnevnic, vendar pa kljub temu, da se v tem poglavju sodni tolmači obravnavajo enako kot javni uslužbenci, pa v nadaljevanju pravilnik možnost apliciranja določb ZUJF zavrže s tem, ko izpostavi specifiko določb pravilnika. Uporaba določb ZUJF glede povračila stroškov kilometrine ter dnevnic za sodne tolmače glede na navedeno ni mogoča.

Kljub temu smo na ministrstvu morali preučiti možnost sprememb nekaterih podzakonskih predpisov, in sicer v smeri poenotenja višine vračila obravnavanih stroškov, in sicer tistih, ki se izplačujejo iz državnega proračuna, z ZUJF. Menimo namreč, da je potrebno v času gospodarske in finančne krize upoštevati racionalizacijo proračunskih odhodkov in je s tem namenom nujno potrebno tudi poiskati smiselno rešitev za poenotenje ureditve tega področja.

3.2 Spremembe v okviru novele v pripravi

a) Objava v Uradnem listu RS

Trenutno veljavni 10. člen Pravilnika določa, da se imenovanje sodnega tolmača objavi v Uradnem listu RS ter vpiše v imenik sodnih tolmačev, ki ga vodi ministrstvo v skladu z določili zakona.

Novela ukinja objavo imenovanja sodnih tolmačev v Uradnem listu RS, prav tako ukinja objavo razrešitev sodnih tolmačev, saj se po trenutno veljavnem 17. členu tudi razrešitve objavljajo v Uradnem listu RS.

Navedena sprememba zasleduje namen ZUJF-a, in sicer gre za neke vrste varčevalni ukrep, poleg tega pa objava na spletni strani ministrstva, ki je kot taka tudi javni medij, zadostuje, da se javnost lahko s tovrstno informacijo tudi ustrezno seznani.

b) povračilo potnih stroškov in dnevnice

Prvi odstavek 42. člena Pravilnika določa, da se potni stroški priznajo v višini izdatkov za prevoz z najcenejšim javnim prevoznim sredstvom. Novel v luči poenotenja določb z ZUJF dodaja besedilo "če ta razdalja znaša več kot dva kilometra".

V petem odstavku istega člena je določeno, da se kilometrina obračunava v višini 15% cene neosvinčenega motornega bencina - 95 oktanov. Odstotek vračila se tudi v tem primeru usklajuje z določbami ZUJF, in sicer novela v pripravi določa nižji odstotek povračila, in sicer 8%.

Kot smo pojasnili, se z določbami ZUJF usklajuje tudi ta določba, ki sicer zmanjšuje višino povrnjenih potnih stroškov, vendar je bilo v luči varčevalnih ukrepov ter enotne ureditve tudi to določbo potrebno poenotiti z ZUJF.

Drugi odstavek 43. člena Pravilnika se z novelo v pripravi spreminja, in sicer pravica do povračila dnevnice ne bo več vezana na prebivališče sodnega tolmača, temveč se bo dnevnica sodnemu tolmaču priznala, če bo moral biti zaradi sodelovanja na naroku odsoten iz kraja svojega prebivališča več kot 12 ur.

c) izplačilo nagrade in stroškov

V 2. točki tretjega odstavka 51. člena novela predvideva spremembo v zvezi z izplačilom odmerjene nagrade in stroškov sodnim tolmačem, kadar sodišče izplačuje to nagrado iz proračuna.

Ministrstvo za finance nas je namreč opozorilo, da so plačilni roki za neposredne proračunske uporabnike določeni z Zakonom o izvrševanju proračunov RS za leto 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12), zato se navedena določba spreminja tako, da se bo le-ta glasila:

Sodišče odmerjeno nagrado in stroške izplača v primeru, da se sredstva zagotavljajo:
-2. iz proračuna, v skladu s plačilnimi roki, določenimi v veljavnem Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

Omenjeni zakon namreč v 25. členu določa, da se izplačila izvršijo 30. dan po prejemu listine, ki je podlaga za plačilo - torej v konkretnem primeru 30. dan po pravnomočnosti sklepa o odmeri nagrade in stroškov.

Za obračun in povračila stroškov, ki bodo nastali pred uveljavitvijo novele, se bodo uporabljale določbe do sedaj veljavnega Pravilnika o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 88/10 in 1/12).

4. Zaključek

Tako kot je cilj vsakega poskusa noveliranja bodisi zakona bodisi podzakonskega akta izboljšanje materije, ki jo pravni akt v okviru svojih določb obravnava, je takšen cilj mogoče zaslediti tudi pri vsebinskemu pregledu obeh predstavljenih novel. Ministrstvo za pravosodje pa se ob tem hkrati zaveda, da se je potrebno z vsako spremembo Pravilnika poskusiti bolj približati optimalni ureditvi tega področja, predvsem z vidika transparentnosti in ažurnosti postopkov imenovanja sodnih tolmačev pa tudi postopkov razrešitve le-teh.